

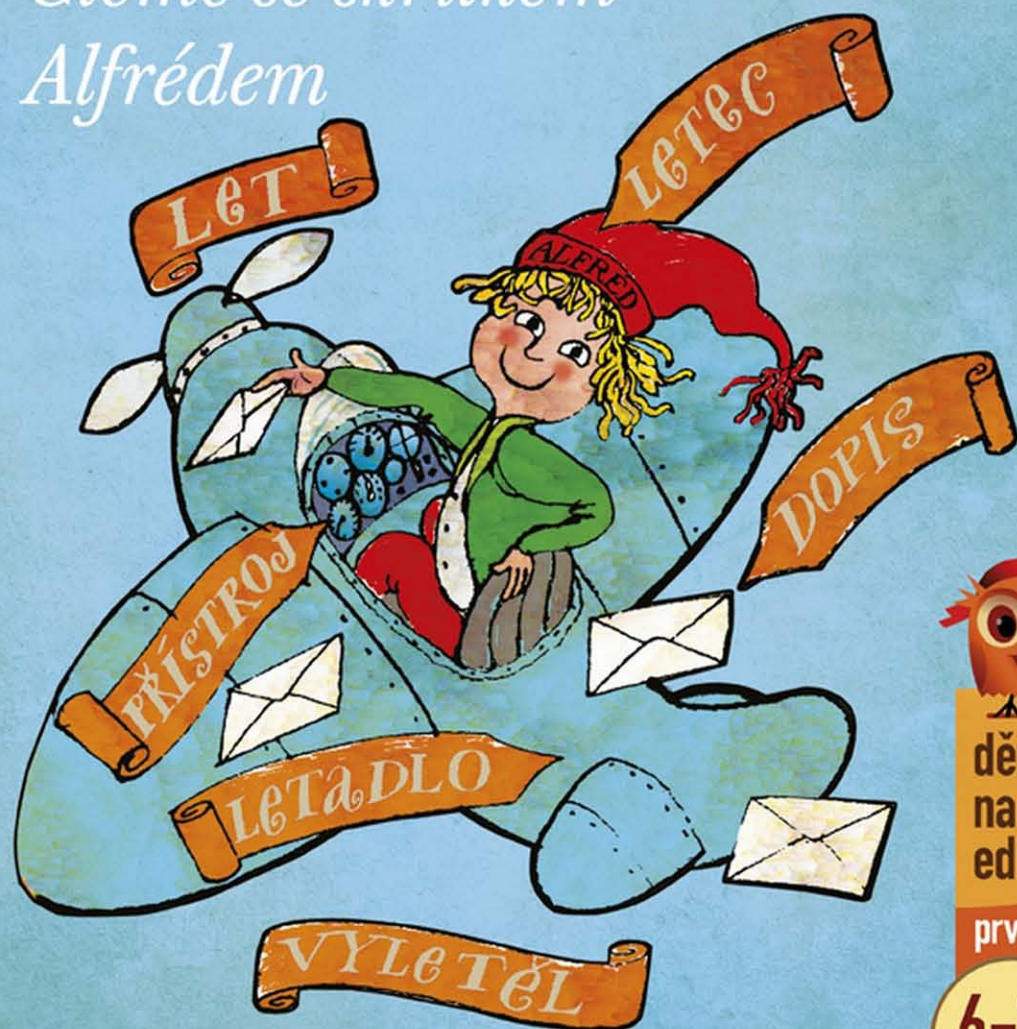
Jiřina Bednářová

Čtení

s porozuměním
a hry s jazykem

Čteme se skřítkem

Alfrédem

dětská
naučná
edice

první stupeň

6-10
let

edika.

Jiřina Bednářová

Čteme se skřítkem Alfrédem

Čtení s porozuměním a hry s jazykem

**Edika
Brno
2012**

Čteme se skřítkem Alfrédem

Čtení s porozuměním a hry s jazykem

Jiřina Bednářová

Odborná korektura: Alena Šafrová

Ilustrace: Richard Šmarda

Obálka: Martin Sodomka

Odpočívá redaktorka: Eva Mrázková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-266-0004-6

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2012 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4.
Číslo publikace 15 841.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

Ve vesnici Naschvály měli uprostřed návsi malou školu a v té bydlel školník František. Jednoho rána probudil celou vesnici jeho mohutný hlas: „Máme tady myši.“

To ale nastal poprask.

„Jak je to možné?“ ptaly se sousedky.

„Kde se vzaly? Odkud přišly?“ ptali se strýcové.

„Co budeme dělat?“ děsily se maminky.

„Jak je vyženeme?“ dělali si starosti tatínkové.

„Budeme si s nimi moci hrát? Kde je najdeme?“ byly zvědavé děti.

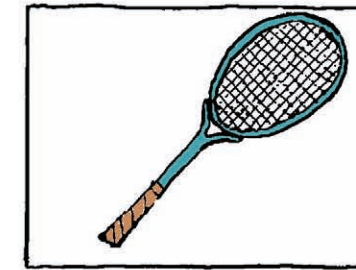
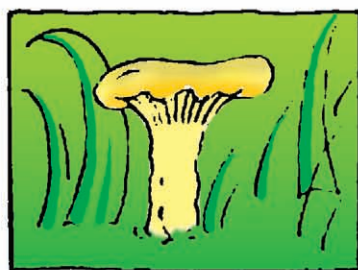
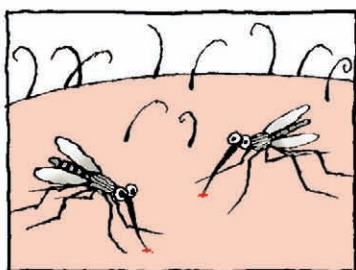
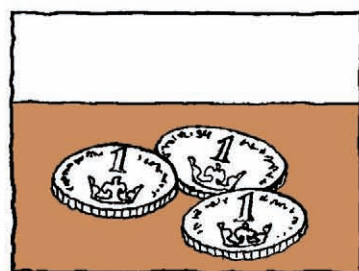
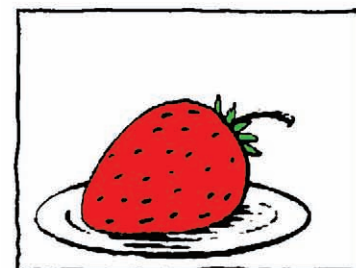
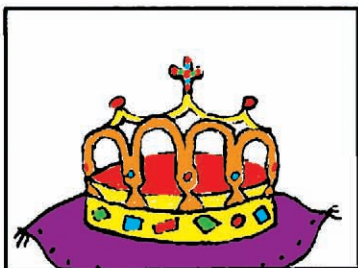
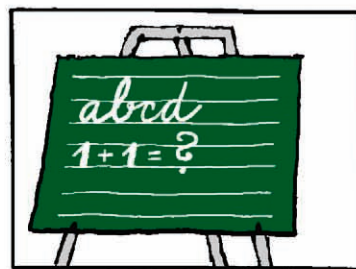
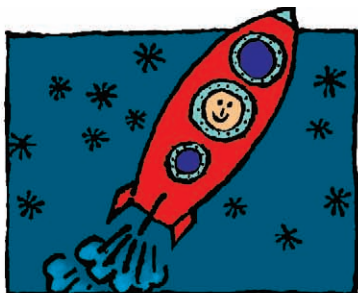
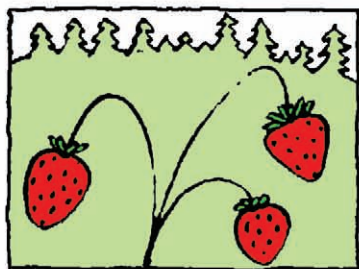
Malý Honzík však vzal věci za správný konec: „A jak to víte, pane školníku, že ve škole máme myši?“

„Podívejte se, jak je ve třídách všechno rozházené, popletené,“ zlobil se školník František.

„Hm, hm, něco se mi ale nezdá,“ Honzík na to. A v té chvíli si všiml malinkaté červené čepice, která ležela v první lavici. Velikost čepice by možná mohla být myši, ale myši čepice přece nenosí.

Ve třídě nastal zmatek. Vypadalo to, jakoby třídou prolétla vichřice. Na lavici nikdo neměl své věci, pouze cizí sešit nebo učebnici. Paní učitelka měla připravená slova patřící k obrázkům pomíchaná.

jahody

raketa

jahoda

sýkora

tabule

komáři

liška

komíny

koruna

liška

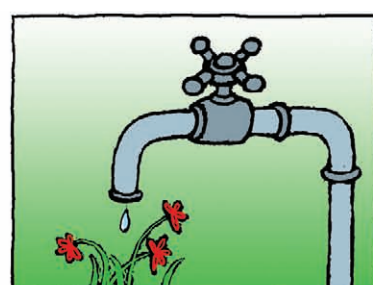
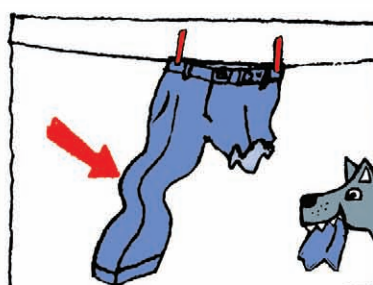
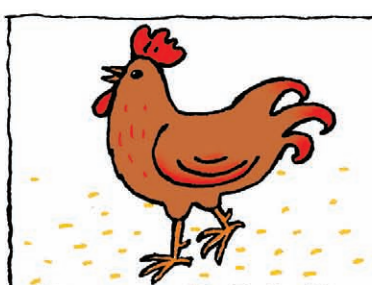
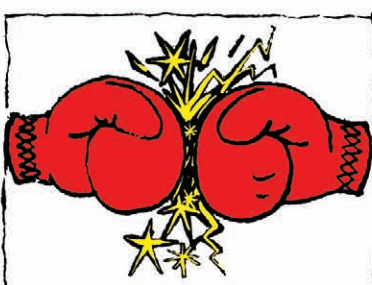
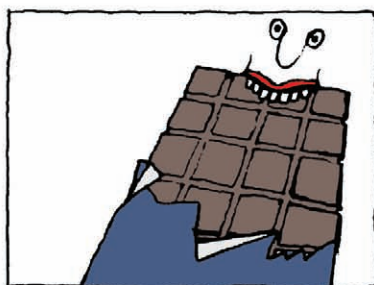
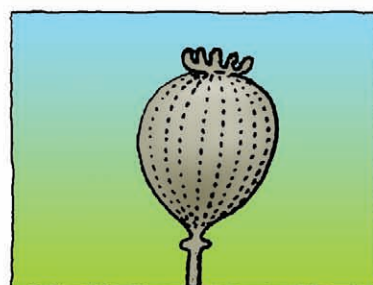
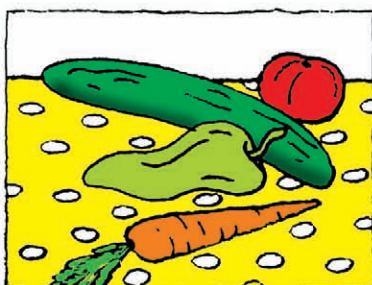
koruny

raketa

Přiřaď slovo ke správnému obrázku.

Zuzance se skládání obrázků a slov moc líbilo. Bylo jí líto, že je všechno hotové. Ale v první lavici pod malou červenou čepicí něco vykukovalo. Byl to malý balíček s nápisem: „Pro šikovné holky – kluci mohou skládat také.“ Uvnitř Zuzanka našla obrázky s dalšími slovy.

makovice
rukavice
rukavice
zelenina
borovice
čokoláda
holubice
nohavice
kohoutek
kohoutek
slunečník
slunečnice

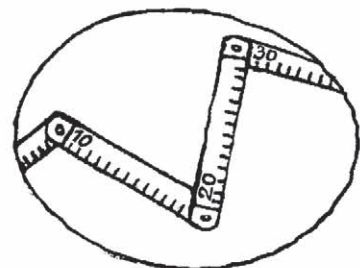
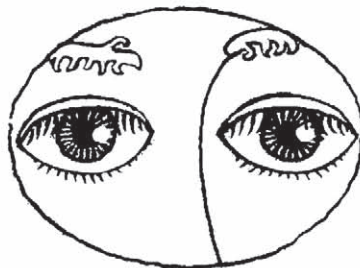
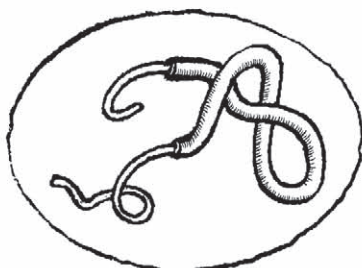
Spoj slova s obrázky.

To se klukům ale nelíbilo. Proč mají holky mít něco, co oni nemají.

„To bych se na to podíval,“ zlobil se Honzík.

Nezlobil se však dlouho. Stalo se něco podivného. Pod židlí se objevil nový úkol s nápisem: „Pro šikovní kluky – holky mohou skládat, jen když je kluci nevidí.“

mrak

drak

metr

svetr

prak

zrak

drát

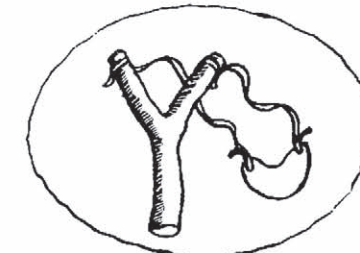
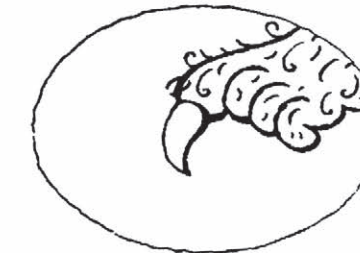
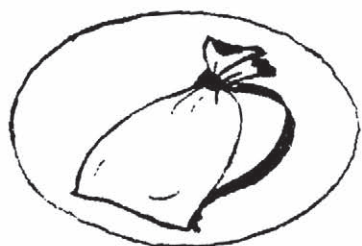
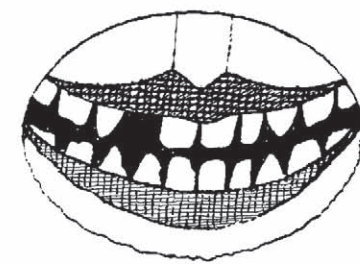
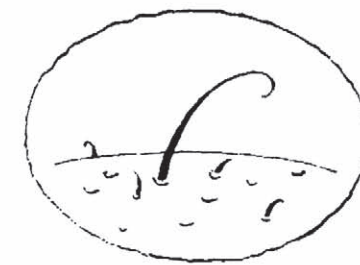
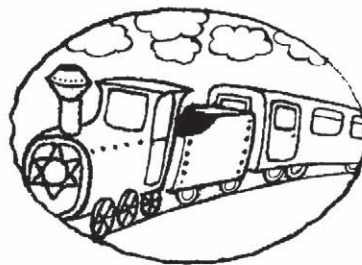
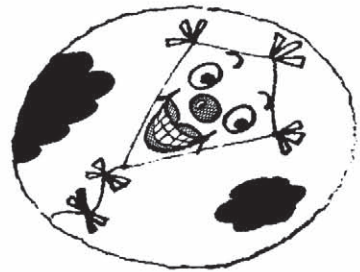
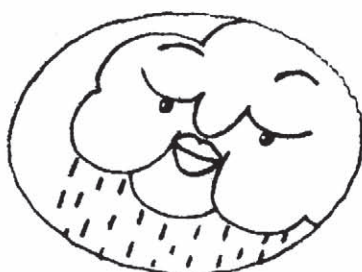
dráp

chlup

chrup

vlak

vak

Spoj slova s obrázky.

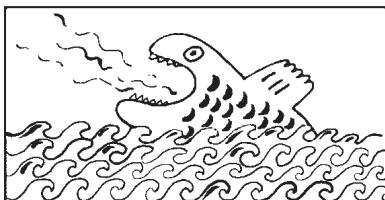
Další den na stolku paní učitelky ležela malá červená čepice, avšak bylo s ní něco nového. Byl na ní nápis: „Alfréd“. Samozřejmě nechybělo ani popletené překvapení.

Pes kvičí.
Pavel pálí.
Prase píše.
Pánev štěká.

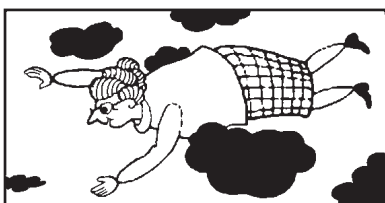
Vrabc pecé.
Voda letí.
Vlak teče.
Vlasta houká.

Ryba křičí.
Rak zraje.
Radek mlčí.
Rajče leze.

Koza hraje.
Kája mečí.
Kolo píchá.
Keř jede.

Babička letí.
Bota šije.
Bára se rozvázala.
Balon maluje.

Tulipán orá.
Tele plave.
Traktor se pase.
Tomáš kvete.

Spoj slova v odstavci k sobě tak, aby věty měly smysl a mohly být pravdivé.

„Tady si s námi někdo hraje. Určitě to nejsou myši,“ odhalil tajemství Honzík. Čepice vypadá jako pro nějakého skřítka.

„Zkusíme mu nastražit past. Napíšeme mu dopis a některé věty popleteme. Schválně, jestli pozná, že si děláme legraci.“

Doma máme psa Alíka.

Náš pes Alík v noci létá na měsíc.

Často mňouká na kočku.

Kanárek mu k tomu zívá.

S Alíkem na dvoře máme ještě zlé králíky.

Tatínkovi rozkousali botu.

Nejraději máme kočku Mindu.

Ta má čtyři kořata.

Kořata jsou bystrozraká a štěkají.

Kocour Macek se o ně hezky stará.

Ještě raději však přede vlnu.

Jsme rádi, že se máme.

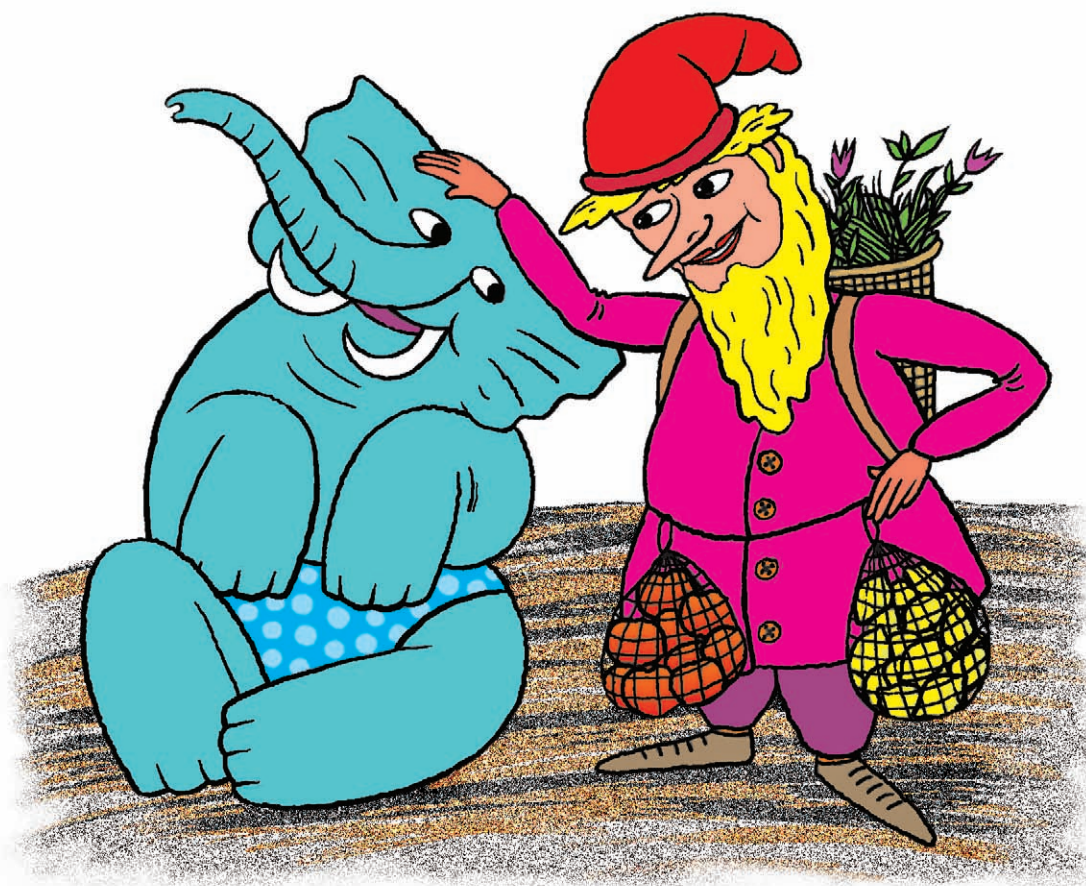
Radost nám dělá, když doma prší.

Přeškrtni věty, které nemohou být pravdivé.

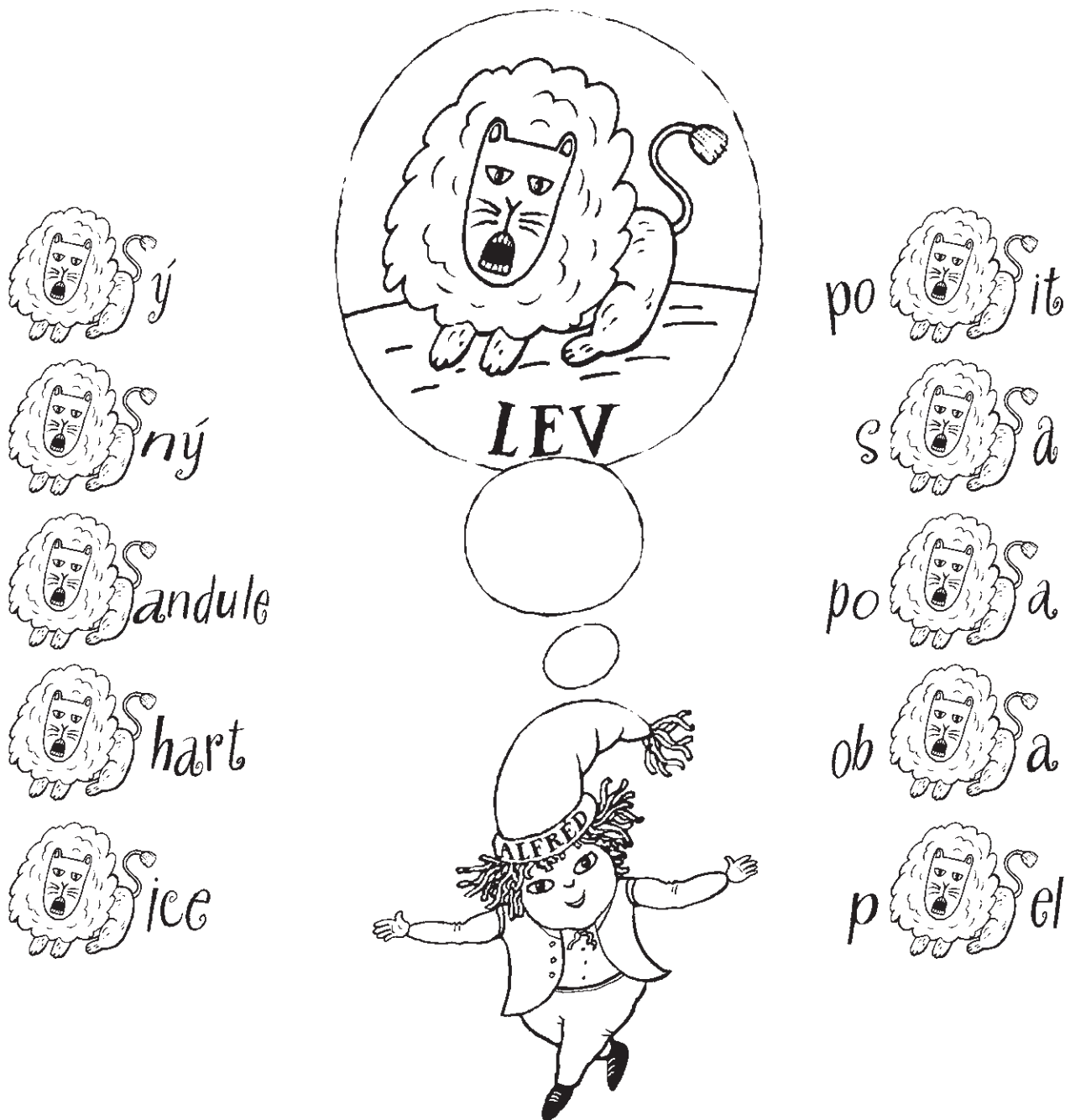
„Ha, ha, úkol byl příliš lehký. Všechno jsem prokouknul. Jestli i vy dokážete poznat, co je pravda a co ne, tak se vám zítra představím,“ oznamoval dopis, v němž bylo psáno:

Skřítkové jsou velcí jako sloni.
K obědu spořádají fůru sena.
Mají rádi sladké citrony.
Jako zákusek si dají otep slámy.
Nejraději mají červená jablka.
Přes den se pletou všude pod nohy.
Můžete jich vidět plno kolem sebe.
V noci skřítkové tvrdě spí.
Ráno všude, kde bydlí, je něco v nepořádku.
Umějí být hodní i zlí.
Dospělí je mají proto rádi.

Přeškrtni věty, které asi nejsou pravdivé.

A protože úkoly byly splněny, nezbývalo nic jiného, než odhalit tajemství. Na stolek paní učitelky se vyhoupl malý mužíček a povídá: „Jmenuji se Alfréd, jsem skřítek školní a budu bydlet ve vaší škole.“
 To bylo překvapení. Skřítek ve škole. Dalo se tušit, že bude spousta zábavy. Alfréd při svém představení přinesl dárek – rébusy:

Spoj písmena nebo slabiky s obrázkem a vznikne nové slovo.

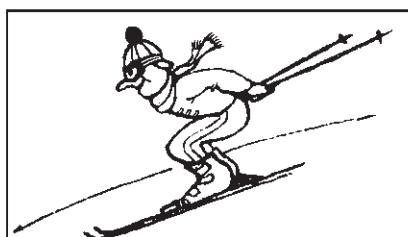
Zuzanka běžela domů celá překvapená. Cestou ze školy se zastavila v obchodě, na poště i u sousedů, aby všem oznámila tu skvělou novinu: „Ve škole máme skřítku.“

Maminka tomu nemohla uvěřit. Zuzanka jí rychle ukazovala list: „Podívej se, mami, co od skřítky mám.“

Tomáš píše úkoly.
Radek maluje.
Dáša skáče.

Milan se houpe.
Monika bruslí.
Jirka lyžuje.

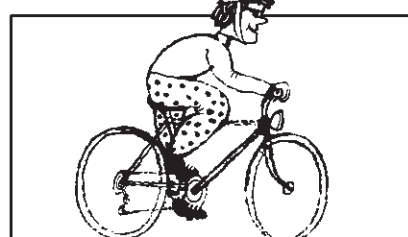
Gusta jezdí na kole.
Klárka umývá nádobí.
Lukáš uklízí.

Jméno:

Jméno:

Jméno:

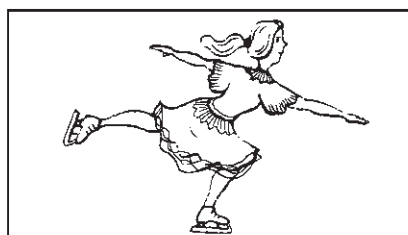
Jméno:

Jméno:

Jméno:

Jméno:

Jméno:

Jméno:

Jak se kdo jmenuje? Podle vět nahoře dopiš jména k obrázku.

Ráno se šla maminka se Zuzankou do školy podívat, jestli je všechno pravda, co se povídá. Před školou už stály s dětmi i ostatní maminky. Všichni nedočkavě vstoupili do třídy. Co když tam skřítek nebude? Ale Alfréd nikoho nezklamal. Dokonce i úkol měl připravený:

letec	dopis	nástroj	vyletěl	přiveze
projel	jel	strojník	nedojel	popojel
přístroj	uveze	letuška	nadpis	neveze
pisatel	výstroj	podpis	proveze	letadlo
strojírna	nejel	sveze	přejel	výpis
dojel	doveze	podpis	zajel	let
letišťe	vzlet	vjel	veze	ujel

Červeně podtrhni slova, která mají něco společného s letem, létáním. Modře slova, která mají v sobě základ „jel“ (týkající se jízdy), žlutě slova mající něco společného se psaním, ve kterých najdeš základ „pis“. Hnědá budou slova se základem „stroj“, zelená slova se základem „veze“.

Maminky si zvědavě skřítku prohlížely. Jaký byl celý maličký!
Jaký měl pěkný kabátek a červenou čepici!
Nemohly se vynadívát a uvěřit svým očím. Tak to přece jenom byla pravda.
Ve vesnici Naschvály měli skřítku.

Čepici měl červenou
Vlasy měl rozcuchané
Oči měl modré
Tvářičky měl červené
Kabátek měl zelený
Košili měl bílou
Kapsy měl dřavé
Boty měl černé

jako

sníh.
cedník.
rak.
uhel.
vrabčí hnízdo.
brčál.
pomněnky.
růže.

Poznáš, které dvě části věty můžeš spojit, aby vznikla používaná rčení?

Podívat se za Alfrédem přišel i pan starosta. Oblékl si bílou košili, sváteční sako, do kapsičky saka si dal zlaté hodinky. To všechno proto, aby vypadal opravdu důstojně.

Alfréd už byl připravený na tak váženou návštěvu. Věděl, že rébusy musejí být trochu těžší, aby si pan starosta nemyslel, že Alfréd je ledajaký skřítek.

100DOLA

100LEK

100PKA

100ČIT

100KA

MĚ100

100NEK

100JAN

PŘE100

100PA

100LAŘ

ČA100

100LOVAT

100JKA

100ŽÁR

100PKY

100NOŽKA

100H

100NATI

100P

Spoj slabiky nebo písmeno s číslem a vznikne nové slovo.

Skřítek přemýšlel, koho už ve vesnici zná. Zjistil, že ještě nezná paní prodavačku. Vypravil se k obchodu, ale tam již byla tma a nikde nikdo. Jen u dveří stála popsaná tabule.

„Heleďme, to je ale psaní. Trochu jim to upravím,“ řekl si Alfréd.

Honzíkovi dalo ráno hodně práce prodavačce vysvětlit, že Alfréd není zlý ani zlomyslný, že si jen rád dělá legraci. Nejvíce však pomohlo, když Honzík slíbil, že ceduli opraví.

Dnes máme:

Kyselé mléko

Zmoklé ryby

Děravé hrnce

Myší maso

Modré párky

Drsnou mouku

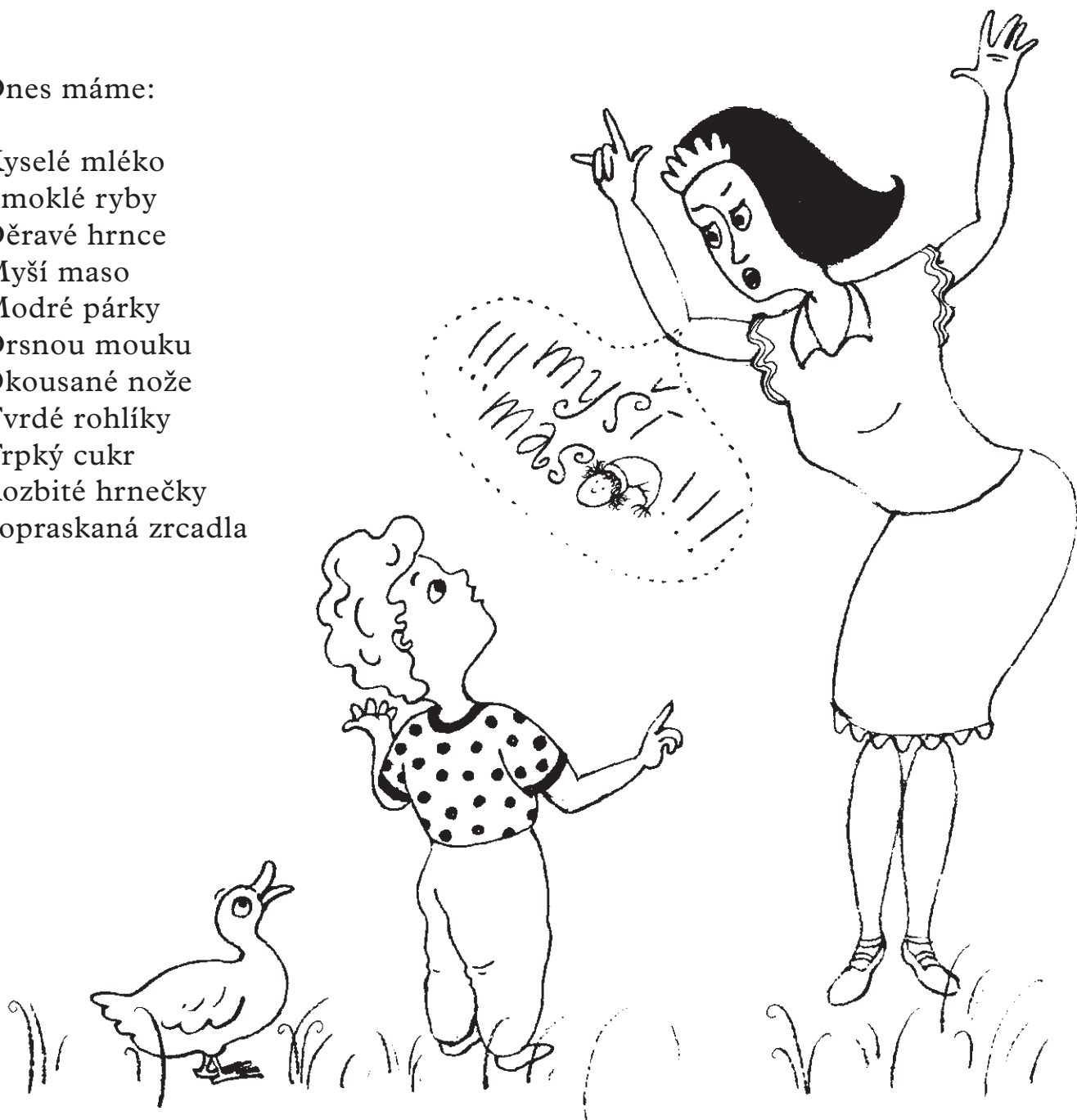
Okousané nože

Tvrdé rohlíky

Trpký cukr

Rozbité hrnečky

Popraskaná zrcadla

Zkus dopsat, co mohlo být na ceduli původně.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.